

Lokacja Opola

Dla Mieszkańca

Historia Opola nie jest wcale krótsza od historii takich prastarych grodów jak Gniezno czy Kraków. Opole było pierwszym górnośląskim miastem lokowanym na nowym prawie około 1217 roku, kolejnym był Racibórz, a następna w kolejności – Leśnica. Lokacji miasta dokonał książę opolski Kazimierz I. Oto, jak mógłby wyglądać dokument lokacji Opola według prof. Anny Pobóg-Lenartowicz z Instytutu Historii UO:

W imię świętej i niepodzielnej Trójcy. Amen. Sprawy zasługujące na pamięć godzi się umacniać i utwierdzać dokumentami i pamięcią świadków, rozgłosem i jawnością faktów, aby nie mogły być zaciemniane mgłą zapomnienia lub przekręcenia. Przeto my, Kazimierz, z Bożej łaski książę Opola, wiedząc, że mnogość ludzi przysparza chwały władcy, a wraz z liczebnością poddanych rośnie honor i potęga naszego książęcego majestatu, niniejszym przekazujemy do wiadomości wszystkim, zarówno obecnym, jak i potomnych, że zważając na wierność i zacność Mikołaja, syna sędziego z Lwówka, dajemy mu prawo lokacji osady naszej Opola na tym samym

prawie, na którym założony jest Lwówek, z tym jednak, by trzymano się nie tego, co dzieje się w Lwówku, lecz co dziać się powinno według prawa flamandzkiego.

Granice zaś naszego miasta mają być następujące: od brzegu rzeki Odry do kościoła NMP na wzgórzu, od gaju położonego przy przeprawie aż do studni przy drodze do Bytomia.

Obiecujemy niniejszym dokumentem, że wszyscy goście mieszkający w tym mieście nie mają nam dawać ani czynić żadnego czynszu ani jakiejkolwiek daniny z osób swoich lub domów oraz kramów przez okres siedmiu lat począwszy od najbliższego święta św. Wojciecha. Gdy zaś termin ten przeminie zobowiązani będą z każdego domu płacić nam ½ łuta srebra według miary niemieckiej. Jednakże co się tyczy dóbr rzeźników, piekarzy i szewców nadajemy wójtowi swobodną władzę zatrzymania sobie lub wieczystego przekazania ich innym. Wójt za swój trud otrzyma też co szósty łan z wszystkich oraz dodatkowo 10 łanów frankońskich między miastem a wsią Zakrzów, które nadajemy mu w dziedziczne posiadanie. Mieszkańcy miasta będą zwolnieni wieczyście z wszystkich posług i danin, które nazywa się podwoda, przewóz, ślad, przesieka, stróża i tym podobnych. Przy budowie grodu pomagać mają tylko w wypadkach koniecznych. Zezwalamy też wszystkim posiadającym domy w mieście po wieczne czasy warzyć piwo na własny użytek. Również nadajemy miastu prawo używania rzeki Odry z obu brzegów w ten sposób, że wolno będzie w niej swobodnie łowić ryby, a pomnieniony wójt będzie mógł zbudować młyn.

Sprawy o ciężkie przestępstwa, mianowicie mężobójstwo, pobicie w drodze lub w domu, sądzić będziemy sami lub przez naszego sędziego według prawa niemieckiego. Wszystkie inne sprawy sądzić będzie wójt wraz ze swoimi ławnikami, zadość czyniąc wnoszącym skargi. Wójt otrzyma co trzeci denar z rozsądzonych przez siebie spraw.

Ażeby zaś jakaś złośliwość nie wtrąciła się do uchwał uroczyście powziętych, przywilej ten zatwierdzamy przez przywieszenie naszej pieczęci. Kto zaś by w przyszłości ośmielił się pogwałcić nasze postanowienia niech spłonie w ogniu piekielnym wraz z Judaszem zdrajcą. Działo się to w grodzie naszym Opolu w dzień świętych Wojciecha i Jerzego w roku od Wcielenia Pana MCCXVII w obecności naszych wiernych rycerzy komesa Wernera, obecnie wojewody, kasztelana Andrzeja z Bytomia, Naczesława z Koźla, Stojgniewa z Raciborza, Jakuba z Toszka, Stefana

stolnika, Stefana chorążego, Andrzeja łowczego, Gosława podkomorzego i wielu innych.

Dane kontaktowe
Wydział Kultury, Promocji i Komunikacji Społecznej

Rynek 1A

45-015 Opole

bp [at] um.opole.pl

www.opole.pl

Lokalizacja

Tagi
historia
historia Opola

Wydarzenia i miejsca
lokacja miasta